

Interviews

INTERVIEW: Annemarie Bon is gemotiveerd om door te ploeteren

01-03-2018

Haar jeugdboeken zijn realistisch en gaan over heftige onderwerpen. Nicky de Boer sprak met Annemarie Bon over haar nieuwste boek *Challenge* en over haar eigen uitdagingen en tijdens het schrijven.

Jens is de hoofdpersoon in *Challenge*, hij is met zijn moeder en broertje op zonzavakantie in Spanje en vindt het verschrikkelijk. Wat voor jongen is Jens?

Het is aan de ene kant een puber die met zijn moeder op vakantie moet en daar helemaal geen zin in heeft, hij reageert tegendraads en opstandig. En aan de andere kant is het een gevoelige jongen die net een traumatische ervaring heeft gehad en erg zit met het verlies van zijn vader. Jens worstelt met onverwerkte emoties en een schuldgevoel, waardoor hij een teruggetrokken leven leidt.

Maar dan ziet hij de kans om op reis te gaan met twee jongeren die zo goed als onbekenden voor hem zijn. Even lekker weg met mensen die niets van hem weten. Is dat niet een beetje dom?

Nee, dat denk ik niet. Want een goede vriend van hem komt ook, dus hij is niet alleen. Hij wil graag even weg, een frisse start met anderen. De ouders hebben kennis gemaakt, ze weten wat hun plannen zijn en hij is met leeftijdsgenoten. Waarom zou hij meteen andere mensen moeten wantrouwen? Toen ik jong was stond ik niet wantrouwend in het leven. Nu nog niet trouwens.

Maar Frank en Sofie, de nieuwe vrienden waarmee hij op reis gaat, zijn geen doorsnee jongeren, toch?

Nee, Frank is intelligent, maar ook manipulatief. Hij kijkt hoe hij zoveel mogelijk macht uit kan oefenen en hoe ver hij daarin kan gaan. Sofie gaat daarin mee, zij vindt haar broer geweldig. Franks uitstraling zorgt ervoor dat je erin meegaat, met iemand die alles durft en uitdagingen aangaat. Ook Jens heeft dat ervaren, ook hij gaat erin mee.

Jens maakt heftige dingen mee in zijn leven, maar ook Ward, uit *Free Run* heeft het niet makkelijk nadat zijn moeder het land uit is gezet. Zijn dit soort heftige gebeurtenissen nodig voor een goed verhaal?

Het is niet essentieel voor een goed verhaal, maar het is wel hoe ik schrijf. Ik ben niet iemand zoals Sjoerd Kuiper of Koos Meinderts, die prachtige poëtisch taalgebruik hebben. Op die manier schrijven kan ik niet, voor mij is het plot belangrijker.

Waar haal jij je inspiratie vandaan voor je verhalen?

Voor *Free Run* was dat een rapport van het UNHCR. Daarin las ik dat er ontzettend veel mensen, ouderen maar ook kinderen, stateloos zijn, ook in Nederland. Dat werd mijn uitgangspunt. Ik wilde schrijven over hoe het is om zo te moeten leven, hoe ingewikkeld het is en hoe onzeker. Het idee voor *Challenge* kwam nadat ik zelf een aantal keer te maken heb gehad met mensen in mijn omgeving die hebben besloten om uit het leven te stappen. Ergens over schrijven is mijn manier van erover nadenken en verwerken.

Heb jij tijdens het schrijven van *Challenge* zelf ook uitdagingen gehad waardoor je buiten je comfortzone kwam?

Er waren wel dingen waar ik zelf niet bekend mee was, zoals xtc of feesten en waar ik eerst meer over te weten moest komen om het boek geloofwaardig te kunnen. Ik ben rond gaan vragen, heb veel gelezen en bekeek filmpjes op YouTube, maar dat was niet heel erg ongemakkelijk voor mij. Ik ben jarenlang journalist geweest en ben gewend om onderzoek te doen. Dingen onderzoeken zit ook in mijn aard. Al moet ik wel zeggen dat ik het schrijven van boeken voor jongeren vanaf twaalf jaar wel het meest uitdagend vind van al mijn werkzaamheden.

Waardoor komt dat?

Verhalen voor jongeren moeten echt ergens over gaan, het moet ze aanspreken en je wilt dat het de interesse wekt. Hoe ouder de lezers worden, hoe complexer de verhalen zijn en hoe meer lagen er in een verhaal zitten. Daar zit de uitdaging voor mij. Eerst ben ik bezig met onderzoek doen, me verdiepen in het onderwerp en bepalen waar ik met mijn boek naartoe wil. Ik heb dan een plan en ben heel gemotiveerd om dat op papier te zetten, maar het is wel een heel geploeter voordat het daar staat zoals je het graag wilt hebben.

En ben je momenteel ook ergens mee aan het ploeteren?

Ik ben nu bezig met een non-fictie boek, het heeft de werktitel *Waar of niet?*. Het gaat onder andere over nepnieuws en kwakzalverij. Het beschrijft wat wel betrouwbaar is en wat niet. Ik zal wel veel heilige huisjes omver schoppen wat betreft homeopathie of vaccinaties, maar ik wil ook heel graag de andere kant van het verhaal vertellen. Door dit boek hoop ik dat lezers zelf gaan nadenken over wat waar is en niet, of wat in elk geval waarschijnlijk de waarheid het dichtst zal benaderen. Het is een pittige klus om alles uit te zoeken, maar ik ben heel gedreven om het geploeter weer te doorstaan en dit boek te schrijven.

Lees meer over [Annemarie Bon](#).